

BUDAPEST FŐVÁROS XVIII. KERÜLET
PESTSZENTLŐRINC-PESTSZENTIMRE ÖNKORMÁNYZATA
KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK

Egészségügyi és Szociális Bizottsága

1184 Bp., Üllői út 400. ☒:1675 Bp. Pf. 49. ☎:296-1300 🌐:www.bp18.hu

Jkv-22-09-08-15:15-ESzB

Sorszám: 5.

JEGYZŐKÖNYV

Készült az Egészségügyi és Szociális Bizottság **2022. szeptember 8-án (csütörtökön)**

15:15 órakor megtartott rendkívüli együttes (ILB) *nyílt* üléséről

Helyszín: Polgármesteri Hivatal Díszterme (1181 Budapest, Városház utca 16. I. emelet)

Jelen vannak az Egészségügyi és Szociális Bizottság részéről:

Dabasi Ottóné elnök
Fehér Gábor alelnök
Dámsa József
Novák Károly
Varga Zsolt Krisztián

Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimrei Polgármesteri Hivatal		
IKT DÁTUM: 2022 SZEPT 14.		
IKT SZÁM: 11/73-1/2022	MELL. DB.	
ELŐADÓ: P	ELŐSZÁM:	IRAT. H.

Igazoltan távol: Nagy Károly

Meghívottak:

Chrobák Zoltánné dr. – aljegyző

Petrovai László – alpolgármester

dr. Zakariás János - jogi referens (Jogi, Testületi és Pályázati Főosztály)

Kulik Edina – intézményi referens (Humánszolgáltatási Főosztály)

Kelemenné Fejérpataky-Herceg Szilvia – (HSZF főosztályvezető h.)

A jegyzőkönyvet Horváthné Kovács Krisztina vezeti.

Fehér Gábor: szeretettel köszönt mindenkit az Egészségügyi és Szociális Bizottság, valamint az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság együttes ülésén. Azért kezdeményezték a mai ülést, mert Budapest Főváros Önkormányzata egy anyag összeállítására kérte a XVIII. kerületet azon okból, mert a szociális helyzet, a gazdasági és lakhatási válság súlyosan érint számos embert. A Hivatal az ehhez szükséges anyagokat elkészítette. Megállapítja, hogy mindkét Bizottság határozatképes: az Egészségügyi és Szociális Bizottság 5 fővel, az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság 6 fővel határozatképes. Két bizottsági elnök is jelen van, ezért szavazniuk kell a levezető elnök személyéről. Előzetes megállapodás alapján a mai együttes ülés levezető elnöke ő lenne. Kéri az Egészségügyi és Szociális Bizottság elnökét a szavazás lebonyolítására.

Dabasi Ottóné: kéri a Bizottság tagjait, hogy aki egyetért azzal, hogy Fehér Gábor legyen az együttes bizottsági ülés levezető elnöke, kézfeltartással jelezze.

/Az Egészségügyi és Szociális Bizottság szavaz a határozati javaslatról./

48/2022. (IX.08.) sz. ESZB-határozat

48/2022. (IX.08.) sz. ESZB-határozat

Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága 5 egyhangú igen szavazattal jelen rendkívüli együttes bizottsági ülés levezető elnökének Fehér Gábort **választja meg**.

Határidő: 2022. szeptember 08.

Felelős: polgármester

Fehér Gábor: kéri az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság tagjait, hogy aki egyetért a levezető elnök személyével, kézfeltartással jelezze.

/Az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság szavaz a levezető elnök személyéről./

Fehér Gábor: kéri a Bizottság tagjait, hogy szavazzanak a napirendi pontok elfogadásáról. Kéri először az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság tagjait, hogy szavazzanak a napirendi pontok elfogadásáról.

/Az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság szavaz a napirendi pontok elfogadásáról./

Dabasi Ottóné: kéri az Egészségügyi és Szociális Bizottság tagjait, hogy szavazzanak a napirendi pontok elfogadásáról.

/Az Egészségügyi és Szociális Bizottság szavaz a napirendi pontok elfogadásáról./

49/2022. (IX.08.) sz. ESzB-határozat

Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc–Pestszentimre Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága 5 egyhangú igen szavazattal **elfogadja** a meghívóban szereplő napirendi pontok tárgyalását az alábbiak szerint:

1./ Állásfoglalás az „Otthon, mindenkinek. Fővárosi Stratégia az otthontalanság és a hajléktalanság csökkentéséről” című dokumentumról **ESzB-13**

2./ Egyebek

/Tárgyalási sorrend: 1, 2./

1.napirendi pont: Állásfoglalás az „Otthon, mindenkinek. Fővárosi Stratégia az otthontalanság és a hajléktalanság csökkentéséről” című dokumentumról **ESzB-13**

Fehér Gábor: előterjesztőnek nincs kiegészítése. Megnyitja a kérdés, vitaszakaszt. Megköszöni a munkát a Hivatal munkatársainak, aljegyző asszonynak – akit ezúton is szeretettel köszönt –, a Lakásügyi Osztály vezetőjének, és valamennyi munkatársnak, aki az előterjesztés összeállításában részt vett. Úgy gondolja, hogy nagyon aktuális ebben a kérdésben valamilyen koncepciót, stratégiát alkotni, hiszen a fenyegető lakhatási és gazdasági válság ma sok embert sújthat és érdemes foglalkozni azzal, hogy akár a fővárosban, akár annak egyes kerületeiben milyen szolgáltatásokat, lehetőségeket tudnak nyújtani az egyre kilátástalanabb lakhatási helyzetbe kerülő polgártársaknak. Megadja a szót Novák Károlynak.

Novák Károly: a főváros egy stratégiát készít, amivel nemcsak a XVIII. kerületet kereste meg, hanem feltételezi, hogy mind a 23 kerületet. Ez így van rendjén. Egy ilyen nagyvárosnál mint Budapest, az egyes településrészek eltérő sajátosságai, az önkormányzatok helyzete, a lakosság összetétele miatt a hajléktalanság kérdése nagyon differenciált és eltérő lehet egymástól.

Példamutatónak érzi – még akkor is, ha egy ilyen stratégia egy nagy volumenű és nehezen emészthető, szövegében meglehetősen veretes anyag –, hogy ilyen széles körben megmeríti a főváros. Sajnálatos előtte, mint állampolgár előtt, hogy más egyéb, országos jelentőségű kérdésekben hasonló törekvéseket nem látnak, pedig jó néhány stratégia van, ami már eddig is elkészült, véleménye szerint íróasztalok mögött, zárt falak között, illetve az érdekelteknek a beleszólása, a velük történő egyeztetés nélkül. De most térjenek rá erre a kérdésre. A stratégiához hozzátett kerületi anyag véleménye szerint is igen alapos, átfogó, és a köszönő szavakkal csak egyet tud érteni, amit ebben az ügyben a Hivatal felé tolmácsolt az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság elnöke. Tartalmilag nem tud hozzátenni, mert a helyzetet jól ismerő, a kerület lakáshelyzetét, a hajléktalanságot miképpen kezelő gondról nyilván a Hivatal is tud, és ez tájékozottságról tesz tanúbizonyságot. Ugyanakkor nagyfokú őszinteséget is vélt felfedezni az anyagban. Nem titkoltan elmondták az összeállítók azokat a korlátokat, ami a XVIII. kerületet sújtja vagy korlátozza, még hogyha a jóindulat és a szándék is meg is van, meggyőződése, hogy több ciklusra visszamenőleg meg is volt ebben az Önkormányzatban e kritikus helyzeteknek a kezelésére. Ennyire futja. Különösen az a rész nyerte meg a tetszését, amikor valahogy úgy szólt az összeállító vagy a válaszadó, hogy az Önkormányzat döntéshozói nem fognak olyan kéréseket támogatni, amely kéréseknek a háttérben rendes jövedelemmel nem rendelkező személyek állnak, akkor, amikor még a jövedelemmel rendelkező, nehéz helyzetben lévő rászorult családokat is csak nagyon szűk, nagyon korlátozott mértékben tudják e kérdéskörben kielégíteni. Az a rész is elnyerte tetszését, ami a szükségglakások megszüntetéséről szól. A Lélekprogramot mint példaértékű programot tárja eléjük, véleménye szerint egy kicsit túlzottan nyomulva a fővárosi megkeresésre. Ez lehet jogosult és példaértékű az olyan helyzetben lévő kerületeknek, mint amit példaként felhoz: a VIII., IX. és talán a XIV. Bár úgy gondolja, hogy az utóbbinak csak egy része ilyen jellegű, de a XVIII.-ban semmiképpen nem. Köszönhető ez annak, hogy a szükségglakásokat módszeresen számolja fel a kerület, és ez így is van rendjén, és erről őszintén szól az anyag is, hogy a 21. században ez már opció, ennek a fenntartása, ott embereknek az elhelyezése méltánytalan lenne és nem időszerű. Ugyanakkor nyilvánvalóan magában hordozza ez az egész kérdéskör azt, hogy mennyire szükség volna állami vagy önkormányzati tulajdonú, megfizethető bérlakásoknak a létesítésére. Köszöni szépen, ennyit szeretett volna mondani.

Fehér Gábor: megköszöni. Nem is tud mit hozzátenni, mert talán ő maga is ezt pont ezt akarta kiemelni, amivel Novák úr a hozzászólását zárta, hogy valóban az Önkormányzatnak néha jogi, néha anyagi, néha fizikai korlátai vannak a hajléktalanság felszámolását illetően és a nehéz sorsú emberek lakhatásának megoldásában. De mindenképpen hangsúlyozni kell azt, hogy nagy számban bérlakáshelyzet csak úgy oldható meg, hogyha az állam is egyszer elhatározza magát és ismételten egy bérlakásprogramot indít, amely a XVIII. kerületet is érinti, ezáltal növeli a bérlakások számát. A mai helyzetben, a mai építőanyagárak mellett, nem is említve az önkormányzatok költségvetési helyzetét, ma szinte kilátástalannak látja azt, hogy nagy számban állami segítség nélkül az Önkormányzat saját erőből új, üres bérlakást tudna teremteni, amellyel sok állampolgárnak tudnának segíteni. Ennek a résznek a hangsúlyozását a fővárosi stratégiában nagyon fontos elemnek tartja. Természetesen mindazt, amit Novák Károly mondott és amit az anyag tartalmaz, azt egyértelműen helyesnek és követendőnek tartja. Részben ő maga is írt ebbe az anyagba bizonyos részeket a lakásügyről, benne van az ő véleménye is, és nagyon jól összerakott, kidolgozott stratégia lett a végeredmény. Köszöni szépen. Megadja a szót Dabasi Ottónak.

Dabasi Ottó: mindennel egyetért, ami elhangzott. Talán nem hangzott el és az anyagban sem látta súlyozva, de lehet, hogy nem olvasta el részletesen a 16 oldalt. Azért azt kiemelné, hogy ebben a kérdésben a legnagyobb súllyal az állam szerepe vetődik fel, az állam pedig semmit

nem tesz annak érdekében, sőt háttérbe szorul ez a kérdés, mert Budapestről a peremkerületek felé irányul a hajléktalanoknak a sorsa vagy nem sorsa, a léte vagy nem léte, holott az önkormányzatokkal szemben pénzügyi és egyéb eszközöket az állam elvon, és ennek ellenére keletkezik egy újabb elvárás. Igaz, hogy ezt a főváros maga kezdeményezi. Érti a jó szándékot: hogy a meglévő... és fogjunk össze!... és mindenki a saját lehetőségei szerint. Tehát ilyen értelemben magával a fővárosi kezdeményezéssel abszolút egyetért, de nem hagyná ki az államnak azt a szerepét, ami megkerülhetetlen, a pénzügyi eszközök vagy pedig a bérlakáskérdés, amit felvetettek.

Dabasi Ottóné: egyetért az előtte szólókkal, mert valóban nagyon összetett az anyag, és a Hivatal dolgozóinak is csak elismerését tudja kifejezni. Ő is azt gondolja, hogy nagyon fontos lenne a bérlakás mint olyan, ugyanis ő napi szinten kapcsolatban van egy hajléktalannal. A hajléktalanság alapvető problémája, hogy nincs lakás. Ezt a hajléktalant is ki lehet emelni, vissza lehetne terelni, de mivel nem tudja a lakhatását megoldani, ez óriási probléma. Valóban itt lenne az államnak a szerepe, hogy a bérlakások számát növelje, tegye lehetővé, hogy valahol az a hajléktalan lakhasson. Mert megvan benne a szándék a munkára, dolgozna, de hogy dolgozzon, ha nincs hol laknia? Tehát nagyon fontosnak tartja – ahogy Dabasi Ottó és a Bizottság több tagja is elmondta –, hogy a bérlakásnak nagyon nagy szerepe van a dologban.

Petrovai László: olyan problémákat vetettek fel, amihez hozzászólna a lakhatás és a lakásügy problémájának tekintetében. Egyetért, sőt abszolút prioritásnak tekinti mind az állami, mind az önkormányzati lakásépítés fontosságát. A bérlakásokkal azért van még egy probléma, mégpedig az, hogy a bérleti díjat nagy biztonsággal ki is kell tudni fizetni, és a nagy biztonsággal történő kifizetésnek az kellene, hogy legyen a garanciája, hogy a jövedelmet szerző munkaerő – nem a jövedelem nélkül élőkéről beszél, hanem aki rendszeres jövedelemmel rendelkezik – védve legyen. Jelenleg a munkajogi védelem se nagyon illeti meg a dolgozókat, ezzel a 3 hónapos támogatással nincsenek kiségitve. Ha megnézik a statisztikákat, azt látják, hogy a bérből és fizetésből élők gyakorlatilag egy hónapig húzzák ki, hogyha nem jutnak bérezhez. Ezekkel a feltételekkel – még ha lenne bérlakás is – nagyon nehéz felvállalni, merthogy azonnal esnek ki a bérletből, a bérlet lehetőségéből, mert elveszítik a jövedelmüket. Tehát véleménye szerint ennél ez egy sokkal komplexebb probléma. Ami viszont a bérlakásépítés mellett szól – főleg az állami bérlakásépítés mellett – az két dolog. Az egyik az, hogy válság idején mindig a beruházás az, ami a gazdaságot mozgatja, az állami szerepvállalás, az állami pénznek a beletétele a beruházásokba azt eredményezi, hogy akkor is pörög a gazdaság, ha nincs fogyasztás, és aztán a bérekből képződik az a fogyasztás, ami fölpörgeti a reálgazdaságot. A másik pedig az az egészen evidens piaci szabály, hogy minél több van valamiből, annál olcsóbb. Tehát ha megjelenhetne a piacon elfogadható bérű lakás, az a magánbérlakás-piacot is letörmé, és úgy gondolja, hogy erre nagy szükség lenne. Teljesen egyetértve az előtte szólókkal: állami, önkormányzati bérlakásépítési programokra lenne szükség. Volt már ilyen, nem ördögtől való, működött is, annak idején nagyon sok ember jutott lakáshoz. Most egy olyan helyzet előtt állnak, ahol véleménye szerint ezt meg kellene lépni.

Fehér Gábor: megköszöni a hozzászólásokat. Még annyit fűzne hozzá, hogy egyébként az itt elhangzottakból pont látszik az, hogy mennyire komplex, összetett, a társadalom minden részét átszövő problémakör egy szociális és egy lakásügyi terület, mindenkinek megvan benne a maga helyzete, szerepe. Ha a fővárosi stratégia a végén valójában hatékony akar lenni, akkor azt mondja, hogy ne vesszenek el a komplexitásban, akkor ki kell jelölni ehhez reális irányokat, főleg olyanokat, amiben egyébként van a kerületeknek mozgástere vagy helye. A másik fele, amit itt hangsúlyoztak, azt pedig folyamatosan továbbítani kell az állami szervek felé és kérni kell őket. Az oldja meg a probléma nagyobbik részét. Ha lakásról, lakhatásról beszélnek, akkor

az oldja meg. De amit tudnak, abban keressenek maguknak irányokat, megoldható, helyes utakat és induljanak el rajta. Ugyanúgy van a fővárosnak, ugyanúgy van a kerületnek közös felelőssége abban, hogy minél kevesebb hajléktalan legyen, és ha már van, akkor az ő életminőségük legalább olyan szintre emelhető legyen, hogy ne fenyegetse őket az, hogy majd nem találnak kiutat a hajléktalanságból, és csak egy kiút maradjon.

Petrovai László: még nem tért ki egy dologra, ami pedig az anyagban kiemelten szerepel. A XVIII. kerület ugyan jól áll bérlakással, sok kerülethez képest örülhetnek a bérlakásvagyonuknak és az ezzel való gazdálkodás során végrehajtott stratégiának. De az egy nagyon fontos szempont, ami az anyagban is szerepel, hogy első sorban azoknak kell – az ennek ellenére szűkös lakásvagyonon keresztül – segítséget nyújtani, akik rendszeres jövedelemmel rendelkeznek. Tehát akik hosszú távon bírják azt, hogy ezekben a lakásokban a közműkötségeket, bérleti díjakat fizetik. És ez nem egyfajta antiszociális dolog, hanem úgy gondolja, hogy a jövedelemmel nem rendelkezőknek az ellátása és megsegítése az egy szociális kérdés, egy támogatási kérdés, a lakhatás az egy lakhatási kérdés. Ez tiszta matéria. Véleménye szerint a kettőt el kell választani egymástól még akkor is, ha beszélnek arról, hogy szociális bérlakás. Az egy kategória, de ettől még ez egy teljesen elválasztható kérdés. Az az ember vagy család, ahol rendszeres jövedelemmel rendelkeznek a keresőképes személyek, és legális, bejelentett munkahelyük van, az azt jelenti, hogy ezek az emberek adóznak, és az az adó kerül be abba az állami háztartásba, amely utána a segélyezésen és támogatáson keresztül vissza kéne hogy hozza. Ha azoknak az embereknek lehetetlenül el az élete azért, mert nincs megoldva a lakhatási problémájuk, akik egyébként jövedelemhez jutnának, az hosszú távon és globálisan szemlélve azt fogja eredményezni, hogy kiesnek a munkaerőpiacról is könnyedén. Ha kiesnek a munkaerőpiacról, azzal csökken az adózóképesség is, és gyakorlatilag visszagyűrűzik, öngerjesztő folyamattá válik. Tehát úgy gondolja, hogy az egy helyes stratégia, hogyha első sorban azokat a családokat segítik, ahol a rendszeres jövedelem megvan, azokat, akik nem tudnak egy magánpiaci bérlakásban, főleg nem egy magántulajdonban elhelyezkedni, de egy állami vagy önkormányzati lakás bérleti díját huzamosabb ideig ki tudják gazdálkodni, és egy biztonságot teremtő környezetben tudnak létezni.

Fehér Gábor: köszöni szépen. Mivel egyéb kérdés, hozzászólás nincs, a kérdés, vitaszakaszt lezárja, határozathozatal következik. Kéri először az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság tagjait, hogy aki az előterjesztésben szereplő határozati javaslattal egyetért, kézfeltartással jelezze.

/Az Idősügyi és Lakásügyi Bizottság szavaz a határozati javaslatról./

Dabasi Ottóné: kéri az Egészségügyi és Szociális Bizottság tagjait, hogy szavazzanak a határozati javaslatról.

/Az Egészségügyi és Szociális Bizottság szavaz a határozati javaslatról./

50/2022. (IX.08.) sz. ESzB-határozat

Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc–Pestszentimre Önkormányzat Képviselő-testületének Egészségügyi és Szociális Bizottsága 4 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett – figyelemmel a Képviselő-testület Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 42/2011. (XII.20.) önkormányzati rendelet 81/A. § (2) bekezdés a) pontjára – az Otthon, mindenkinek. Fővárosi stratégia az otthontalanság és a hajléktalanság csökkentéséről című dokumentum vonatkozásában a kerületi önkormányzatot érintő javaslatok megvalósíthatóságára irányuló állásfoglalást az előterjesztés 2. számú melléklete szerinti tartalommal elfogadja. A Bizottság felkéri a polgármestert a szükséges intézkedések megtételére.

Határidő: 2022. szeptember 10.

Felelős: polgármester

Fehér Gábor: a napirendi pont tárgyalását lezárja.

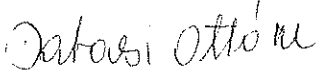
2. napirendi pont: Egyebek

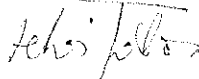
Fehér Gábor: mivel a napirendi pontban kérdezni, hozzászólni senki nem kíván, a napirendi pont tárgyalását lezárja. Mindenkinek megköszöni a részvételt. Az Egészségügyi és Szociális Bizottságnak az Idősügyi és Lakásügyi Bizottsággal megtartott rendkívüli együttes ülését berekeszti.

/A Bizottság a napirendi pontban határozatot nem hozott./

Horváthné Kovács Krisztina
jegyzőkönyvvezető

Dabasi Ottóné
a bizottság elnöke

Fehér Gábor
alelnök